

Я знаю
багато дуже
в чужих і своїх ділах.
Я знаю,
що мертві душі
страшні у живих тілах.
Я знаю —
усі красиві
біднішають від прикрас.
Я знаю —
великій силі
наказує слабість не раз.
Я знаю —
одній людині
життя віддавали сотні.
Я знаю —
всіма любимі
були найчастіш самотні.
Я знаю —
мужі всевладні,
що зроду не знали поразки,
були, як ніхто, безпорадні
у путах жіночої ласки.
Я знаю —
у ніжній хмарці
злітало просторе море.
Я знаю —
в маленькій чарці
топилось велике горе.
Я знаю могутній розум,
що здався душі слабій.
І знаю
гарячі сльози,
що випекли очі злобі.
Я знаю
таку билину,
якою
жила скала,
і знаю
таку хвилину,
що мрію
рокам дала.

1967

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.